

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411215977
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1411215977.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej, v právnej veci žalobcu: AUTO RELAX, s.r.o., so sídlom Račianska 39, Bratislava, IČO: 44 415 711, proti žalovanému: Generali Poistovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, o zaplatenie 3.532,39 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16. augusta 2018, č.k. 5C 151/2012-203, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu; ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenie istiny 3.532,39 € s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej poškodením motorového vozidla žalobcu; žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a znalcovi Ing. Petrovi Jelačičovi priznal voči žalobcovi nárok na znalečné v rozsahu 100 %. Zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 4 ods. 2 písm. b), ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v spojení s § 797 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. Z listinných dôkazov mal preukázané, že dňa 22.6.2010 o 11,30 hod. na ulici R. XX R. T. sa stala dopravná nehoda medzi poisteným S. Kohucikom (v tom čase poisteného u poisťovateľa Generali Slovensko poisťovňa, a.s.; t.j. u žalovaného) a žalobcom ako poškodeným, čo bolo zaznamenané v zázname o dopravnej nehode. Z oznámenia škody z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla mal preukázané, že za vinníka dopravnej nehody bol označený S. P., R. T. W. L.R.: T. XXX A.. Za poškodené vozidlo bolo označené vozidlo žalobcu Nissan Qashqai EČV: T. XXX ZA, s tým, že mal byť poškodený nárazník, riadenie, predné a zadné pravé dvere. Spoločnosť AUTOZAK spol. s r.o. vystavila žalobcovi faktúru č. 2010100117 s cenou bez DPH 3.532,39 €, ktorú žalobca uhradil. Listom zo dňa 7.1.2011 - oznámenie o ukončení likvidácie škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX bez poskytnutia poistného plnenia žalovaný žalobcovi oznámil, že na základe doložených dokladov vykonal žalovaný šetrenie a škodovú udalosť evidovanú pod č. XXXXXXXXXXXX odkladá bez poskytnutia poistného plnenia v zmysle Všeobecných poistných podmienok PZP 08 čl. III ods. 1 písm. h), pretože vznik škody nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou a k poškodeniu motorového vozidla Nissan Qashqai nemohlo dôjsť spôsobom ako ho popisujú účastníci škodovej udalosti. Pokiaľ išlo o svedecké výpovede svedkov S. P., H. G. I. O.. P. P., konštatoval, že sú v mnohých bodoch totožné, resp. obdobné, opisujúce priebeh nehody, ako aj vzniknutú škodu na vozidle žalobcu rovnakým spôsobom, ako ich opísal žalobca v žalobe, a preto tieto považoval za účelové. Uviedol, že svedok S. P. vo svojej výpovedi sám uviedol, že s konateľkou žalobcu sa pozná 15 rokov a navyše ani nebol priamym svedkom dopravnej nehody, a teda nevedel

presne popísať nehodový dej tak, ako sa stal. Vo výpovedi sa len domnieval, ako sa nehoda mohla stať, odhadoval, že auto išlo rýchlosťou približne 20 km/h, hoci priamo nevidel priebeh nehody. Pamätal si, že celá pravá časť auta žalobcu bola poškodená a nevedel vysvetliť, prečo tento stav nekorešponduje s fotodokumentáciou. Mnohé skutočnosti svedok S. P. nevedel opísať z dôvodu, že si ich nepamätal a v priebehu jeho výsluchu odpovedal vyhýbavo. Rovnako výpoveď svedka H. G., zamestnaného u žalobcu ako manažér, vyhodnotil ako účelovú aj s poukazom, že sa pozná s pánom P. ako aj na opis udalosti. Za účelovú považoval aj výpoveď svedkyne O.. P. P., keďže sa s konateľkou žalobcu pozná 13-14 rokov a je bývalou manželkou H. P. a poukázal na zmenu jej výpovede. Zo znaleckého posudku č. 170/2010 vypracovaného znalcom Ing. Petrom Kováčom vyvodil záver, že k poškodeniu vozidla žalobcu Nissan Qashqai L. T. XXX ZA nedošlo v súvislosti s popisovaným nehodovým dejom. Aj zo znaleckého posudku č. 8/2017 vypracovaného Ing. Petrom Jelačičom vyvodil záver, že k poškodeniu vozidla žalobcu Nissan Qashqai L. T. XXX ZA nedošlo v súvislosti s popisovaným nehodovým dejom a dodal, že námietky žalobcu k záverom znaleckého posudku č. 8/2017 znalec O.. H. D. vyvrátil a vysvetlil vo svojom odbornom vyjadrení č. 3/2018, a preto nemal pochybnosti o erudovanosti, odbornosti a pravdivosti vykonaného znaleckého dokazovania. Záverom zhrnul, že zo svedeckých výpovedí S. P., H. G., O.. P. P. možno vyvodiť záver, že títo svedkovia, vzhľadom na ich vzájomné prepojenie so žalobcom, vypovedali účelovo a zhodne s popisovaným dejom žalobcu, napriek tomu, že neboli priamymi svedkami nehody, s výnimkou H. G., ktorý síce priebeh nehody videl, a popísal zhodne s popisom žalobcu, avšak ani napriek tomu nemožno vylúčiť, že poškodenie vozidla žalobcu nenastalo už skôr. Vychádzal tak pri rozhodovaní najmä zo znaleckých posudkov, ktorých závery sa vzájomne zhodovali, a z ktorých mal preukázané, že škoda, ktorá bola spôsobená na vozidle žalobcu, nemohla v takomto rozsahu vzniknúť v dôsledku nehody zo dňa 22.6.2010 o 11,30 na R. K. XX R. T.. Žalobca nenavrhol také dokazovanie, ktorým by preukázal uplatnený nárok, pričom z vykonaných dôkazov nemal preukázané také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie nároku uplatneného žalobcom, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. O nároku znalca na vyplatenie znaleckej odmeny (znalečné), ktorú si znalec Ing. Peter Jelačič uplatnil za vypracovanie znaleckého posudku č. 8/2017 a odborného vyjadrenia č. 3/2018, rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 251, § 252 § 253 a § 255 ods. 1 C. s. p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bolo jeho žalobe vyhovené. Namietal záver súdu prvej inštancie, že výpovede svedkov z miesta nehody boli účelové. Vzhľadom na usmernenie predchádzajúcej sudkyne na pojednávaní, že má za dostatočne zo svedeckých výpovedí preukázané, že poistná udalosť sa stala spôsobom, ako bol opísaný žalobcom aj jednotlivými svedkami a nepotrebuje vykonať ďalšie dokazovanie svedeckými výpoveďami, považoval záver súdu prvej inštancie za prekvapivý. Poukázal tiež na to, že z dôvodu takéhoto predbežného právneho posúdenia veci zo strany konajúcej sudkyne upustil v roku 2014 od vykonania dokazovania výsluchom svedkyne E.. J. a dvoch policajných príslušníkov. Považoval za absurdné riešiť účelovosť z dôvodu, že sa jednotliví svedkovia navzájom, resp. so stranou sporu, poznajú. V tejto súvislosti poukázal na to, že v mieste škodovej udalosti parkujú výlučne ľudia, ktorí sa poznajú, nakoľko sú spolupracujúcimi osobami, pričom obyvatelia bytov sú v tom čase mimo svojich domovov a neparkujú na mieste škodovej udalosti. Poukázal na to, že O.. H. G. videl nehodu, nakoľko čakal na konateľku. Za prekvapivé považoval, že pokiaľ všetky svedecké výpovede z miesta nehody posúdil súd ako účelové, odmietol vykonať výsluch navrhovaných troch svedkov, a to E.. L. J. a dvoch príslušníkov policajného zboru, ktorí nemajú absolútne žiadne priateľské alebo osobné väzby na stranu žalobcu. Namietal, že by v konaní bolo vypočutých 6 svedkov, ktorí nehodu videli. Uviedol, že E.. L. J. počula v kancelárii náraz dvoch vecí (motorových vozidiel) a zároveň počula výkriky O.. P. na pavlačí bytového domu a taktiež po výkrikoch na pavlač vyšla z kancelárie spolu s konateľkou a videla autá účastné škodovej udalosti zakliesnené v sebe. Považoval za paradoxné rozhodnutie súdu, že je nadbytočné vykonať výsluch troch svedkov, keď vykonané svedecké výpovede troch svedkov z času nehody sú účelové, a teda bezpredmetné. Poukázal na to, že v nadväznosti na znalcom vypracovaný znalecký posudok, že fotodokumentácia bola poistovňou vytvorená 3 mesiace po škodovej udalosti a dodal, že nebolo jeho povinnosťou vyhotovovať fotodokumentáciu motorového vozidla, ktoré spôsobilo škodovú udalosť. Znalec vo svojom odbornom vyjadrení nedal odpoveď na jeho otázku v súvislosti s vyhotoveným znaleckým posudkom. Pokiaľ ho súd vyzýval na vyhotovenie ďalšieho vlastného znaleckého posudku, poukázal na to, že z dôvodu, že neexistuje žiadna ďalšia fotodokumentácia z miesta nehody, resp. fotodokumentácia vozidla vinníka z času po nehode, znalec by nemohol dostatočne odborne vykonať iné dokazovanie než bolo vykonané doloženými znaleckými posudkami. Je teda podľa neho paradoxné rozhodnutie súdu, že z hľadiska hospodárnosti nie je

hospodárne vykonať výsluch troch svedkov, ale pri existujúcich dokladoch zabezpečiť vyhotovenie nového znaleckého posudku. Vytýkal súdu prvej inštancie, že mu postačovalo vyhlásenie znalca v znaleckom posudku zo dňa 12. 02. 2018, že posudok bol vyhotovený podľa jeho najlepšieho vedomia a svedomia a posudok tak akceptoval i napriek tomu, že znalec opakovane v odbornom vyjadrení uvádzal, že mu chýba fotodokumentácia motorového vozidla, ktoré škodovú udalosť spôsobilo. Nezanedbal žiadnu zo svojich povinností vyplývajúcu mu z platných zákonov, nedostatok dôkazov spočívajúci v neexistencii fotodokumentácie sa snažil nahradiť výpoveďami svedkov, ktorí sa v čase vzniku škodovej udalosti nachádzali v mieste vzniku tejto nehody, prípadne ju priamo videli.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že pokiaľ ide o navrhovanú svedkyňu E.. J., táto nebola priamym účastníkom škodovej udalosti a výsluch príslušníkov policajného zboru by bol vzhľadom na odstup času neefektívny. Poukázal na závery vyplývajúce zo znaleckého posudku číslo 8/2017 vypracovanom v konaní súdom ustanoveným znalcom, ktorý zohľadnil výpovede účastníkov škodovej udalosti a na ich základe konštatoval, že k poškodeniu prednej nápravy pri deklarovanom priebehu nehodového deja nemohlo dôjsť. Znalec sa zároveň vysporiadal aj s námietkami žalobcu k znaleckému posudku a svoj záver nezmenil. Dodal, že výpovede ďalších svedkov by nič nepreukázali a ani by neovplyvnili výsledok znaleckého posudku.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

5. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie náležite zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby; ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia náhrady škody ako plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku, správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, v súlade so zásadou voľného hodnotenie dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.) ich náležite vyhodnotil a dospel tak k správne skutkovému záveru o technickej neprijateľnosti deklarovaného priebehu dopravnej nehody vo vzťahu k zdokumentovaným poškodeniam vozidla, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (§ 4 ods. 2, ods. 4) v spojení s § 797 ods. 2, ods. 3 Obč. zák., a svoje úvahy vedúce k zamietnutiu žaloby, pretože žalovanému nevznikla povinnosť nahradit' žalobcovi škodu, aj dôkladne, v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p., odôvodnil, keď sa v potrebnom rozsahu vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci a relevantnými argumentmi a dôkaznými návrhmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých ich právne a skutkovo relevantných námietok súvisiacich s predmetom konania. Odvolanie žalobcu nie je; z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia; spôsobilé spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné námietky a argumenty, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal, a vzhľadom na to, že konajúci súd podrobne poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový rámec a právny základ rozhodnutia, možno považovať v tomto ohľade jeho rozhodnutie za presvedčivé.

6. Dokazovanie je časťou civilného sporového konania, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Hodnotenie dôkazov je myšlienková činnosť súdu, v rámci ktorej vykonaným dôkazom prisudzuje určitú hodnotu. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má dôkazy hodnotiť; uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.); iba výnimočne zákon súdu ukladá určité obmedzenie pri hodnotení dôkazov (čl. 16 ods. 2 C.s.p., § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva, akú výpovednú, resp. dôkaznú hodnotu má súd tomu ktorému vykonávanému dôkazu priradiť, keďže pri hodnotení dôkazov je súd zásadne slobodný. V hodnotiacej činnosti je súd obmedzený iba vnútorným presvedčením a hodnotiaci záver je povinný stručne a jasne odôvodniť tak, ako to vyplýva z ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Pokiaľ ide o znalecký posudok súd hodnotí ako každý iný dôkaz podľa § 191 C.s.p., odborné závery v ňom obsiahnuté však hodnoteniu súdom nepodliehajú. Hodnotenie dôkazu znaleckým posudku teda spočíva v posúdení, či jeho závery sú

náležite odôvodnené, či je podložený obsahom nálezu, či sa v ňom prihliadlo na všetky skutočnosti, s ktorými sa bolo potrebné vysporiadať, či jeho závery nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia. Podstata hodnotenia znaleckého posudku teda spočíva v tom, že súd vezme do úvahy komplexnosť posudku, úplnosť odpovedí, vzťah posudku k iným vo veci vykonaným dôkazom a napokon vychádza aj zo zásad správneho formálno - logického uvažovania.

7. Súd prvej inštancie postupoval správne keď vzhľadom na potrebu odborného posúdenia existencie príčinnej súvislosti deklarovaného priebehu nehodového deja so vznikom uplatňovanej škody nariadil vo veci znalecké dokazovanie z odboru cestnej dopravy. Správne súd prvej inštancie vzal za základ svojho rozhodovania ustanoveným znalcom Ing. Petrom Jelačičom vypracovaný znalecký posudok č. 8/2017, ktorého závery zodpovedajú obsahu spisu a výsledkom vykonaného dokazovania, znalec pri jeho vypracovaní vychádzal zo všetkých relevantných a dostupných skutočností, vrátane výpovedí svedkov udalosti a jej následkov, ktoré odborne posúdil a po ich zhodnotení výsledky premietol do svojich záverov o tom, že poškodenia na vozidle; zaplataenia nákladov na odstránenie ktorých sa žalobca domáha, nevznikli v priamej príčinnej súvislosti s popisovaným priebehom nehodového deja. Tieto závery korešpondujú aj so znaleckým posudkom č. 170/2010 vypracovaným na žiadosť žalovaného znalcom Ing. Petrom Kováčom. So zreteľom na to, že odvolací súd nezistil, že by hodnotenie dôkazov, a to najmä znaleckých posudkov v kontexte svedeckých výpovedí, súdom prvej inštancie vybočovalo z pravidiel logického (rozumného) uvažovania, možno považovať za správny jeho záver, že žalobcovi sa v konaní nepodarilo bezpečne preukázať, že škoda na vozidle zn. Nissan Qashqai vznikla (výlučne) ako následok ním tvrdeného priebehu dopravnej nehody dňa 22.06.2010.

8. Súd prvej inštancie vyhodnotil výpovede svedkov z miesta nehody nielen so zreteľom na skutočnosť, že sa vzájomne poznali, ale zohľadnil aj určitosť ich výpovede ohľadne podstatných skutočností, rozpornosť/súladosť ich tvrdení a celkovú presvedčivosť ich vystupovania. Súd tak z hľadiska hodnotenia vierohodnosti svedeckých výpovedí správne prihliadol nielen na to, aký mal svedok vzťah k stranám a k prejednávanej veci, ale aj na okolnosti, ktoré sprevádzali jeho vnímanie určitých udalostí, na spôsob akým ich reprodukoval a na celkové správanie sa pri výpovedi. Súd prvej inštancie náležite odôvodnil prečo sa pri hodnotení dôkazov priklonil k záverom vyplývajúcich zo znaleckého dokazovania a prečo tak nevychádzal v opise nehodového deja (len) zo zhodných výpovedí svedkov z miesta nehody. Poukázal v tomto smere na skutočnosti oslabujúce dôveryhodnosť výpovedí svedkov a odvolaciemu súdu neprináleží zasahovať do hodnotenia dôkazov; vrátane svedeckých výpovedí; súdom prvej inštancie, ktorý dôsledne vysvetlil svoje závery, ako aj zhodnotenie vykonaných dôkazov a odvolací súd nezistil, že by pri vzájomnom hodnotení dôkazov vychádzal z niečoho, čo sa v spise nenachádzalo, resp. že by opomenul niečo podstatné, čo z obsahu spisu vyplývalo, alebo že by v jeho úvahách existovali rozpory. Len odlišný názor žalobcu na hodnotenie vierohodnosti svedeckých výpovedí, nie je, s ohľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, spôsobilý spochybniť správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie. Neobstojí ani námietka žalobcu, že hodnotiaci záver súdu prvej inštancie je prekvapivý vzhľadom na vyjadrenie predchádzajúcej sudkyne na pojednávaní, že má za dostatočne zo svedeckých výpovedí preukázané, že poisťná udalosť sa stala spôsobom, ako bol opísaný žalobcom a jednotlivými svedkami a nepotrebuje vykonať ďalšie dokazovanie svedeckými výpovedami. Právny názor a hodnotiace úsudky sú vlastné až samotnému konečnému rozhodnutiu vo veci, a nie postupu súdu v zmysle § 100 ods. 2 O.s.p., jeho aplikácia žiadnym spôsobom neobmedzovala žalobcu pri realizácii jeho procesných práv, vrátane práva navrhovať dôkazy, a nezbavovala ho základnej procesnej povinnosti označiť dôkazy na preukázanie pravdivosť ním tvrdených skutočností; navyše pre konajúcu sudkyňu nemohol byť predbežný názor vyslovený k časti dokazovania predchádzajúcou sudkyňou, záväzný pre záverečné (komplexné) hodnotenie vykonaných dôkazov a právne posúdenie veci.

9. Vzhľadom na rozsiahle dokazovanie pred súdom prvej inštancie by neboli ani dokazovaním výsluchom svedkov E. J. a príslušníkov polície zistené také iné závažné skutočnosti zásadného významu, ktoré by boli spôsobilé výrazným spôsobom ovplyvniť závery znaleckého dokazovania. Žalobcom navrhované dôkazy tak posúdil aj odvolací súd ako nadbytočné, pretože by nemohli na právnom posúdení veci a vyhodnotení skutkového stavu nič zmeniť a privodiť tak pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z hľadiska hospodárnosti konania preto treba považovať postup súdu prvej inštancie, ktorý upustil od navrhovaného dokazovania, za správny.

10. Žalovanému vznikla povinnosť nárok žalobcu na náhradu škody uspokojiť len za predpokladu, že bol jeho vznik ako aj rozsah riadne preukázaný (§ 4 ods. 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 799 ods. 2 Obč. zák.). Žalobca postavil svoju žalobu na náhradu škody na tvrdeniach o takom priebehu nehody, ako bola popísaná svedkami z miesta nehody, a preto bolo potrebné zisťovať znaleckým dokazovaním a výsluchom svedkov, či škoda vznikla ako dôsledok žalobcom tvrdeným a

svedkami popísaným dejom. Znalec dôkladne zisťoval, či práve svedkami deklarovaný popis nehody zodpovedá vzniknutej škode na vozidle, teda či je vzájomne technicky prijateľný deklarovaný priebeh dopravnej nehody s vykázanými poškodeniami. Znalec vypracoval znalecký posudok i so zreteľom na chýbajúcu dokumentáciu poškodení vozidla vinníka nehody, a teda vedel i za takejto dôkaznej situácie odborne posúdiť technickú prijateľnosť nehodového deja. Napriek absencii kompletných podkladov znalec dokázal presvedčivo zodpovedať položené otázky a zaujať jednoznačné odborné stanovisko k otázke príčinnej súvislosti; odlišná dôkazná situácia by totiž nastala v prípade, ak by znalec nemohol (nedokázal) na základe dostupnej dokumentácie potvrdiť ale ani vylúčiť technickú prijateľnosť nehodového deja s ohľadom na jednotlivé zdokumentované poškodenia motorového vozidla. Námietky žalobcu proti zisteniam znalca a jeho polemika s odbornými závermi znalca neboli spôsobilé spochybniť výsledky znaleckého dokazovania.

11. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane súvisiacich; odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutých; výrokov o náhrade trov konania, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého v odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa obsahu spisu žalovanému žiadne trovy nevznikli, je preto v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.februára 2018 sp.zn. 7Cdo 14/2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018).

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).